

1979, 6. března – Sdělení VONS č. 82 „Případ Milana Vlahoviče“ o připravovaném soudním jednání u Okresního soudu v Bruntále s Milanem Vlahovičem.¹

Okresní soud v Bruntále nařídil na 9. března 1979 na 13. hodinu veřejné zasedání v trestní věci proti Milanu Vlahovičovi, nar. 16. 5. 1932, řidiči n. p. Montované stavby, Praha 8, U Pekařky 7, trvale bytem Huzová č. 7, okres Bruntál.

Milan Vlahovič byl dne 27. 5. 1977 odsouzen Okresním soudem v Bruntále pro trestný čin hanobení národa, rasy a přesvědčení (podle § 198, písm. b trestního zákona – postihující hanobení přesvědčení) a pro přečin proti zájmům socialistického hospodářství (podle § 2 písm. c zákona o přečinech, který postihuje provozování neoprávněné soukromé výrobní nebo jiné výdělečné činnosti menšího rozsahu), a to k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců s podmíněným odkladem výkonu trestu na dva roky.

Vzhledem k tomu, že dvouletá zkušební lhůta dosud neproběhla, lze mít důvodně zato, že soud bude nyní ve veřejném zasedání rozhodovat o tom, že odsouzený uloženým podmínkám nevyhovuje a že se trest odnětí svobody vykoná (§ 60, odst. 1, 5 tr. z.).

V odůvodnění pravomocného rozsudku z 27. 5. 1977 se uvádí, že Milan Vlahovič v místním hostinci v podnapilém stavu (citujeme podle rozsudku včetně několika gramatických chyb a nejasností) „mimo jiného prohlásil Chartu 77 [sic], pomlouval předsedu MNV Jaroslava Koláře a další funkcionáře, hovořil také o problematice Cikánů apod.“ (konec citátu). Rozsudek dále tvrdí, že přítomní mu oponovali a Milan Vlahovič je napadl a (další citát z rozsudku) „hrubě urážel jmenovitě některé členy KSČ, soustavně však pronesl hrubé urážky na členy KSČ vůbec [sic]“ (konec citátu). Dále se v rozsudku uvádí: „... v místě nynějšího trvalého bydliště nemá dobrou pověst vzhledem k tomu, že soustavně veřejně kritizoval místní funkcionáře a negativně tak ovlivňoval vztahy v obci“ (konec citátu).

Milan Vlahovič patří k četným, širší veřejnosti neznámým československým občanům, kteří veřejně kritizují poměry ve svém okolí. Za to byl také v roce 1977 odsouzen a za to mu má být nyní tento trest proměněn na trest nepodmíněný. V lednu 1979 podepsal základní prohlášení Charty 77.²

Informace o Chartě 77, r. 2, 1979, č. 3, s. 12.

POZNÁMKY

- ¹ K perzekuci Milana Vlahoviče viz dále sdělení VONS č. 87 a 198, dokumenty č. 87 a 199.
- ² Vlahovič byl mezi novými signatáři základního prohlášení Charty 77 uveden v dokumentu Charty 77 č. 25 z 21. 4. 1979. CÍSAŘOVSKÁ, Blanka – PREČAN, Vilém (eds.): *CHARTA 77: Dokumenty 1977–1989*, sv. 1, Praha 2007, s. 244.